

این درس از دو قسمت تشکیل شده که در دو فایل مجزاً ارائه خواهد شد:

ألف- جمله ی بعد از نکره ب- ترجمه ی افعال تلفیقی

ألف- جمله ی بعد از نکره (یا: فعل بعد از نکره)

اگر بعد از اسم نکره، فعلی بیاید که آن اسم نکره را توصیف کند یا در موردش توضیحی دهد، آن فعل، صفت آن اسم نکره محسوب می شود و در ترجمه با "که" همراه می گردد. پس هم از نظر قواعدی مهم است هم ترجمه. مثال:

جاءت طالبة كتبت تمارينها. دانش آموزی که تمرین هایش را نوشته بود، آمد.

فاعل (اسم نکره) فعل و صفت

*نتیجه:

در واقع صفت یا به صورت اسم است یا فعل:

۱. اسمی: جاءت طالبة كاتبة. ۲. فعلی: جاءت طالبة كتبت التمارين.

نکته:

۱. اسم نکره که در بالا بیان شد، در واقع موصوف است و موصوف هم ممکن است هر نقشی را داشته باشد: فاعل، نائب فاعل، مفعول، مبتدا، خبر و ..
۲. یکی از فرق های دو نوع صفتی که گفته شد، این است که موصوف صفت اسمی ممکن است یا معرفه باشد یا نکره، اما موصوف صفت فعلی فقط نکره است.
۳. ممکن است بین موصوف (اسم نکره) و صفت فعلی با قیدهای مختلف یا جار و مجرور فاصله بیفتد.

